

מקור המאמר בזהר פרשת בראשית דף לב ע"א
סוד איסור דבור חול בשבת

בֹּא רֵאָה, כָּל אוֹתָם עֲמָקִים
נִסְתָּרִים שְׁיִוְצָאִים מִתּוֹךְ
מִחֲשָׁבָה וְקוֹל לִוְקַח אוֹתָם,
לֹא מִתְגַּלִּים עַד שֶׁדְּבוּר
מְגַלֶּה אוֹתָם. מָה הַדְּבָר? הֲיֵנוּ
דְבוּר.

זֶה הַדְּבוּר נִקְרָא שֶׁבֶת,
וּבְגִלְל שֶׁשֶׁבֶת נִקְרָא דְבוּר,
דְּבוּר שֶׁל חֹל אֲסוּר בְּשֶׁבֶת.
[וְכֵן הָיָה עוֹשֶׂה רַבִּי שְׁמַעוֹן, כְּשֶׁהָיָה
רוֹאֶה אֶת אִמּוֹ שֶׁהִיָּתָה מִדְּבַרְתָּ, הָיָה אוֹמֵר
לָהּ: אִמָּא, שְׁתִּקִּי. שֶׁבֶת הַיּוֹם וְאֲסוּר.]
בְּגִלְל שֶׁדְּבוּר זֶה צָרִיף
לְשֹׁלֵט וְלֹא אַחֵר. וְדְבוּר זֶה
שֶׁהוּא בָּא מִצַּד הַחֲשֵׁךְ, מְגַלֶּה
עֲמָקוֹת מִתּוֹכוֹ. וּמִשְׁמַע מְנִי

תָּא חַוִּי, כָּל אַנּוּן עֲמִיקוּן סְתִימִין דְּנִפְקִי מִגּוֹ
מִחֲשָׁבָה וְקָלָא נְטִיל לֹזן לָא אֲתַגְלִיין עַד דְּמָלָה
מְגַלֶּה לֹזן. מָאן מָלָה הֲיֵנוּ דְבוּר.

וְהֵאֵי דְבוּר אֲקָרִי שֶׁבֶת. וּבְגִין דְּשֶׁבֶת אֲקָרִי דְבוּר,
דְּבוּר דְּחוֹל אֲסוּר בְּשֶׁבֶת. (גְּלִיּוֹן מֵהַרש"ב וְכַךְ הָוָה
עֶבֶד רַבִּי שְׁמַעוֹן כִּד חָמִי לְאַמִּיָּה דְּהוֹת מְשִׁתְּעִיא
הָוָה אָמַר לָהּ, אִמָּא, שְׁתוּקִי, שֶׁבֶת הוּא וְאֲסִיר). בְּגִין
דְּדְבוּר דָּא בְּעִיא לְשִׁלְטָאָה וְלֹא אַחֵרָא. וְהֵאֵי דְבוּר
דְּאִיהוּ אֲתִי מִסְּטָרָא דְּחֲשָׁךְ מְגַלֶּה עֲמוּקוֹת מְגִוִּיָּה.
וּמִשְׁמַע מְנִי חֲשָׁךְ. הֵהוּא דְּאֲתִי מִסְּטָרָא דְּחֲשָׁךְ
דְּכִתִּיב מְנִי דִּיִּקָּא.

חֲשָׁךְ, אוֹתוֹ שֶׁבָּא מִצַּד הַחֲשָׁךְ, שְׁכִתוּב מְנִי דִּוְקָא.

סֵפֶר אוֹר הַזֹּהָר (עֲמוּד 83)

– פֶּרֶק אַ עֲנָף א' –

מַעֲלַת אֲמִירַת הַזֹּהָר וְהַתְּקוּנִים אֶפְלוּ בְּלִי הַבְּנָה

לֹא) סֵפֶר הַזֹּהָר מוֹכֵן הוּא לְפִתּוּחַ פִּתְחֵי גְּאֻלָּה

כְּעַת הַזְּמַן הַמְּחִיב לְהַרְבּוֹת קִנְיָן בְּתוֹרַת הַפְּנִימִיּוּת. סֵפֶר הַזֹּהָר הַפּוֹרֵץ נְתִיבוֹת חֲדָשׁוֹת, מִשִּׁים בְּמִדְּבַר
דְּרָךְ מְסֻלָּה בְּעֶרְבָה, הוּא וְכָל תְּבוּאָתוֹ מוֹכֵן הוּא לְפִתּוּחַ פִּתְחֵי גְּאֻלָּה.
(אוֹרוֹת נ)

